

4. Če je treba tožeči stranki sodno priznati brezplačno večkratno dodelitev pravic do emisije, se postavlja vprašanje, ali je treba točko 3 izreka sodbe Sodišča z dne 28. aprila 2014 (C-191/14) razlagati tako,
- (a) da se medsektorski korekcijski faktor v členu 4 in Prilogi II k Sklepu 2013/448/EU v prvotni različici uporablja za dodelitve, ki jih je pristojni organ države članice za leta od 2013 do 2020 določil pred 1. marcem 2017, in
 - (b) da se medsektorski korekcijski faktor v členu 4 in Prilogi II k Sklepu 2013/448/EU v prvotni različici uporablja za večkratne dodelitve za leta od 2013 do 2017, ki so bile sodno priznane po 1. marcu 2017, in
 - (c) da se medsektorski korekcijski faktor v členu 4 in Prilogi II k Sklepu 2013/448/EU v različici Sklepa 2017/126/EU, ki velja od 1. marca 2017, uporablja za večkratne dodelitve za leta od 2018 do 2020, ki so bile sodno priznane po 1. marcu 2017?

⁽¹⁾ Sklep Komisije z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (notificirano pod dokumentarno številko C(2011) 2772) (UL 2011, L 130, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Budai Központi Kerületi Bíróság (Madžarska)

4. maja 2017 – VE/WD

(Zadeva C-232/17)

(2017/C 256/03)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Budai Központi Kerületi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VE

Tožena stranka: WD

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v zvezi z razlago možnosti preučitve vseh pogojev, navedene v dvajseti uvodni izjavi Direktive 93/13 ⁽¹⁾, ter zahteve po jasnosti in razumljivosti, ki jo določata člena 4(2) in 5 te direktive, šteti, da ustrezni pogodbeni pogoji niso nepošteni v primeru, da lahko potrošnik izve znesek nekega bistvenega elementa posojilne pogodbe (predmet pogodbe, tj. znesek posojila, obroki odplačevanja in obresti) šele potem ko je pogodbo sklenil (ne ker bi bilo objektivno potrebno, ampak na podlagi določbe, ki jo profesionalni sopogodbenik določi v svojih splošnih pogodbenih pogojih, o katerih se stranki nista dogovorili posamično) z enostransko izjavo volje (čeprav se navede, da je del pogodbe), ki jo izrazi profesionalni sopogodbenik in je pravno zavezujoča za potrošnika?
2. Ali je treba v zvezi z razlago možnosti preučitve vseh pogojev, navedene v dvajseti uvodni izjavi Direktive 93/13, ter zahteve po jasnosti in razumljivosti, ki jo določata člena 4(2) in 5 te direktive, šteti, da ustrezni pogodbeni pogoji niso nepošteni v primeru, da je v posojilni pogodbi naveden samo kakšen bistveni element (predmet pogodbe, tj. znesek posojila, obroki odplačevanja in obresti), pri čemer se uporabi izraz „informativni“, brez pojasnila, ali je informativen podatek pravno zavezujoč ali ne, ter ali iz njega lahko izhajajo pravice in dolžnosti?

3. Ali je treba v zvezi z razlago možnosti preučitve vseh pogojev, navedene v dvajseti uvodni izjavi Direktive 93/13, ter zahteve po jasnosti in razumljivosti, ki jo določata člena 4(2) in 5 te direktive, šteti, da ustrezni pogodbeni pogoji niso nepošteni v primeru, da posojilna pogodba določa kakšen bistveni element, pri čemer se uporablja nepravilna terminologija, zlasti če se v posojilni pogodbi v tuji valuti (v kateri se krediti, ki izhajajo iz posojilne pogodbe, določijo in zavedejo v tuji valuti (v nadaljevanju: valuta kredita) in se obveznost odplačevanja teh kreditov izvaja v nacionalni valuti (v nadaljevanju: valuta odplačevanja)),

(1) znesek posojila določi kot:

- znesek kreditne linije, naveden v valuti kredita; ali
- zgornja meja zneska posojila, določena v valuti kredita; ali
- financiranje, za katero zaprosi potrošnik, določeno v valuti odplačevanja; ali
- največji dovoljen znesek izplačila, določen v valuti odplačevanja?

(2) določi predvidena najvišja zgornja meja obrokov odplačevanja, ki je navedena v valuti kredita in/ali v valuti odplačevanja?

4. Ali je treba v zvezi z razlago možnosti preučitve vseh pogojev, navedene v dvajseti uvodni izjavi Direktive 93/13, ter zahteve po jasnosti in razumljivosti, ki jo določata člena 4(2) in 5 te direktive, šteti, da ustrezni pogodbeni pogoji niso nepošteni v primeru, da se pri posojilni pogodbi v tuji valuti (ne ker bi bilo objektivno potrebno, ampak na podlagi določbe, ki jo profesionalni sopogodbenuk določi v svojih splošnih pogodbenih pogojih, o katerih se stranki nista dogovorili posamično), predmet pogodbe, tj. znesek posojila in obroki odplačevanja,

(1) določijo v valuti kredita na podlagi konkretnega zneska (ki ga sestavljajo izključno cifre od 0 do 9) in valuti odplačevanja, kvečjemu na podlagi nedvoumne metode izračuna?

(2) določijo v valuti odplačevanja na podlagi konkretnega zneska in v valuti kredita, kvečjemu na podlagi nedvoumne metode izračuna?

(3) določijo tako v valuti kredita kot v valuti odplačevanja, kvečjemu na podlagi nedvoumne metode izračuna?

(4) ne določijo v absolutni vrednosti v valuti kredita in se določijo v valuti odplačevanja, kvečjemu na podlagi nedvoumne metode izračuna?

(5) ne določijo v absolutni vrednosti v valuti odplačevanja in se določijo v valuti kredita, kvečjemu na podlagi nedvoumne metode izračuna?

4.1. V okviru vprašanja 4.(5) zgoraj v primeru, da ne bi bilo treba določiti konkretnega zneska in ga vključiti v posojilno pogodbo ob sklenitvi, ali je še vedno zagotovljeno, da se nedvoumno izračuna znesek posojila ob sklenitvi posojilne pogodbe (ne ker bi bilo objektivno potrebno, ampak na podlagi določbe, ki jo profesionalni sopogodbenuk navede v svojih splošnih pogodbenih pogojih, o katerih se stranki nista dogovorili posamično), kjer:

(1) posojilna pogodba ne vsebuje konkretnega zneska posojila v nobeni valuti;

(2) posojilna pogodba vsebuje konkretno financiranje, za katero zaprosi potrošnik, ali konkretno zgornjo mejo izplačila, oboje določeno v valuti odplačevanja;

(3) posojilna pogodba ne vsebuje zneska posojila, določenega z nedvoumno metodo izračuna v valuti odplačevanja; ali

- (4) glede nedvoumnega izračuna zneska posojila v valuti kredita, element izračuna, naveden v posojilni pogodbi, ni natančno določen, ampak gre le za zgornjo mejo (konkretno financiranje, za katero zaprosi potrošnik, ali konkretno zgornjo mejo izplačila, oboje določeno v valuti odplačevanja)?

4.2.

- 4.2.1. Če ni treba določiti konkretnih zneskov in jih vključiti v posojilno pogodbo ob sklenitvi: ali je v zvezi z nedvoumnim izračunom:

- (1) pravno zahtevano, da se v posojilni pogodbi ovrednoti predmet pogodbe, tj. znesek posojila in obroki odplačevanja — v primeru spremenljive obrestne mere obroke odplačevanja v prvem obrestnem obdobju — na podlagi metode, ki omogoča nedvoumen izračun ob sklenitvi pogodbe; ali
- (2) dovolj, da ob sklenitvi posojilna pogodba zajema objektivno določljive parametre, s katerimi se da te podatke (predmet pogodbe in obroke odplačevanja) izračunati pozneje (to pomeni, da se v posojilni pogodbi ob njeni sklenitvi določijo samo parametri, na podlagi katerih je pozneje možen nedvoumen izračun)?

- 4.2.2. V primeru, da je dovolj, da se vrednost predmeta pogodbe, tj. znesek posojila in obroke odplačevanja — v primeru spremenljive obrestne mere obroke odplačevanja v prvem obrestnem obdobju — lahko pozneje izračuna v valuti kredita, ali je treba ta trenutek v prihodnosti (ki bo logično sovpadel s trenutkom, ko se določi znesek pogodbenih terjatev v valuti kredita) objektivno določiti v posojilni pogodbi ob sklenitvi, ali lahko določitev tega trenutka v prihodnosti spada v izključno diskrecijo profesionalnega sopogodbenika?

- 4.3. Če gre za produkte s periodično spremenljivo obrestno mero, ali je treba šteti za zadostno in zato ne nepošteno, če se za obroke odplačevanja določijo (in vključijo v posojilno pogodbo ob sklenitvi) konkretni zneski in/ali nedvoumna metoda izračunavanja v valuti kredita in/ali valuti odplačevanja za prvo obrestno obdobje trajanja pogodbe, ali je pravno zahtevano, da se določi (in vključi v posojilno pogodbo ob sklenitvi) nedvoumna metoda izračunavanja v valuti kredita in/ali v valuti odplačevanja za vsa obrestna obdobja trajanja pogodbe?

- 4.4. Ali je nedvoumen izračun na pošten način možno zagotoviti le z uporabo ustrezne matematične formule ali se lahko uporabi kakšna druga metoda?

- 4.4.1. Ali se lahko v primeru, da nedvoumnega izračuna ne bi bilo nujno zagotavljati z uporabo ustrezne matematične formule, uporabi dovolj natančen opis?

- 4.4.2. Ali se lahko v primeru, da nedvoumnega izračuna ne bi bilo nujno zagotavljati z uporabo ustrezne matematične formule, uporablja tudi tehnične izraze (na primer anuiteta ali linearna amortizacija) brez dodatne obrazložitve?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).